

תת"ע 7780/11/20 - מדינת ישראל נגד יעקב סגס

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

09 דצמבר 2021

תתע"א 7780-11-20 מדינת ישראל נ'
סגס

לפני כבוד השופט בכיר ישראל ויטלסון
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

יעקב סגס

הנאשם

ע"י בא כוחו עו"ד קוטין

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו כי בתאריך 8.11.20 בשעה 23:46 הוא נהג ברכב פרטי בצומת גולדה מאיר וגאולים, בחולון, שעה שהוא נפסל מנהיגה ב- 2.4.19.

הצדדים טענו לעונש.

על פי עמדת התביעה העונש הראוי הוא מאסר בפועל. עמדה זו היא לנוכח עברו של הנאשם, לחובתו 12 הרשעות קודמות, כאשר יש עבירות בנושא של פקיעת רישיון נהיגה, פעם אחר פעם. לפי עמדתה, לנוכח העובדה כי לנאשם עבירות רבות בנושא רישיון נהיגה ניתן ללמוד כי הנאשם מזלזל בהחלטות שיפוטיות והעונש הראוי למי שנוהג בזמן פסילה הוא מאסר בפועל. התביעה הפנתה לרע"פ 1211/12 שם אישר ביהמ"ש העליון 8 חודשי מאסר בפועל למי שנהג בזמן פסילה פעם ראשונה, לצד עונשים נוספים.

התביעה מבקשת מביהמ"ש כי עונש הפסילה יהיה כזה שלא יפחת מ- 24 חודשים פסילה בפועל, פסילה על תנאי מרתיעה, מאסר בפועל של 3 חודשים לכל הפחות, מאסר על תנאי וקנס גבוה.

מנגד, ההגנה מבקשת כי ביהמ"ש ישית על הנאשם עונש הצופה פני עתיד באופן של מאסר על תנאי ולא מאסר בפועל, לנוכח העובדה כי זה כשלונו הראשון של הנאשם בסוג זה של עבירה נהיגה בזמן פסילה. ההגנה הדגישה את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם לנוכח תסבוכת כלכלית בה מצוי הנאשם ומצבו היום בו הוא מנסה לשקם את חייו.

מדיניות הענישה הנהוגה בבתי המשפט:

ניתן למצוא בפסיקה מקרים בהם הענישה נקבעה ברף התחתון, דהיינו, כאשר מדובר בעבירה של נהיגה בפסילה בפעם הראשונה, כשאין לצדה עבירות נוספות וכאשר לנאשם אין עבר פלילי מובהק בעברו, כי אז ביהמ"ש הסתפק בהטלת פסילת רישיון בפועל, מאסר מותנה, כאשר הוא לא הפעיל עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח.

לעניין זה ראה רע"פ 2421/12 ברנס נ' מדינת ישראל (לא פורסם) שם הוטלו שנתיים פסילת רישיון, קנס בסך 5,000 ₪ ומאסר מותנה ללא מאסר בפועל.

רע"פ 8399/04 קרקני נ' מדינת ישראל (לא פורסם), שם הוטלו 36 חודשי פסילה בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים וקנס.

מנגד, קיימים פסקי דין אחרים בהם כבר בפעם הראשונה בה נכשל הנאשם בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, קבע ביהמ"ש כי יש מקום להטיל מאסר מאחורי סורג ובריח. ולעניין זה ראה, רע"פ 7019/04 ניר אופיר נ' מדינת ישראל וע"פ 324/88 אלאעסם נ' מדינת ישראל, מב(3) 728, שם קבע בימ"ש העליון כי ענישה הראויה למי שנוהג בפסילה יכול מאסר בפועל לתקופה הולמת.

בעפ"ת (חי') 43692-08-14, ובגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה הטיל ביהמ"ש 10 חודשים של מאסר בפועל.

סוף דבר:

כל מקרה יש לבחון לגופו. על פי סעיף 40(ד) לחוק העונשין ולאחר תיקון מס' 113 ביהמ"ש יכול לאפשר סטיה לקולא ממתחם הענישה על מנת שלא לפגוע בשיקומו של נאשם, לנוכח המצוקה בה הוא נתון.

ראיתי לנגד עיני, כי מדובר בעבירה של נהיגה בזמן פסילה פעם ראשונה, ואין בעברו עבירות מהתחום הפלילי המובהק.

התחשבתי בהודאתו בהזדמנות ראשונה ואני מוכן לקבל כי יש בכך משום חרטה על אשר התרחש.

אשר על כן, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 2,000 ש"ח או 20 ימי מאסר שיישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 28/2/22.

2. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 11 חודשים פסילה בפועל.

הפסילה בפועל תחל לא יאוחר מיום 28/2/22.

על הנאשם להפקיד רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לא יאוחר מהמועד שנקבע לעיל.

היה ולא יפקיד רישיונו - יחשב הנאשם כמי שנוהג בזמן פסילה ולא יחל מנין הפסילה.

3. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים.

4. אני מטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר, והמאסר הוא על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה, או נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף למעלה משנה.

זכות ערעור על גזר הדין, תוך 45 יום מהיום, בביהמ"ש המחוזי בת"א.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' טבת תשפ"ב, 09 דצמבר 2021, במעמד הנוכחים.